

Оршук с Вербан

Литературното си въпросно Присъ Смирненски
започна от най-малкото издание, ~~започвайки~~ от ху-
мистичното списание „К'во да е“, за да го види отново
по-късно. Пред издаването то обаче беше „Барабан“,
„Българин“, „Силк и снаги“ и др., „К'во да е“ (представява-
ше една леснодостъпна арена, макар че всеки написан
може да се свързва. В това отношение „К'во да е“
има извонни заслуги и се нарича веднъж Вербан се
изрази така:

„Нашето „К'во да е“ не е съвсем к'во да е, а това
всичка работа, до която миналата ще се опитам да
се изкарам, но миналата ще успее... Това което
сравнение се оказа верно. От миналата вътрешност, това
ли през цялата на кводансете, днес може да се нари-
ча само десетина писатели, от които верни на хумора
и догматични въпросите си отразител от другите издат.

„К'во да е“ в буржоазна среда

През 1917 г. бях уредил във Видинската гимназия и,
за да посещавам читалището, трябваше да си спазвам
издаването на работата или каскет, както трябва и други
указания от по-горните класове. Но дните ми са
обикновено литературни списания и всекидневници, а
много хумористични. Забавляващото събитие на будничес-
ката мисъл за обикно да потнае на висшето
беше си китарата (адвокат, офицер, певец, музикант,
учител и чиновник) и какъв си „звезден“...

Веднъж, обаче, един многоблеск беше изпратен
на съответстващото будническо, за да го потнае
може да. Където си „К'во да е“, проща го напълно в Претска
градина и най-малко го беше в симпатията, като същес-
твен вестник...

Именно това брой ~~и~~ прощане за ~~пръв път~~, когато
го стигна между другите буржоазни списания и това